

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

สุกรถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของประเทศไทย นิยมเลี้ยงกันแพร่หลายในทั่วทุกภาค โดยสุกรพันธุ์ที่นิยมนำมาเลี้ยง ได้แก่ พันธุ์ดาร์จไวท์ พันธุ์แลนด์เรซและพันธุ์คร็อกเกอร์ ซึ่งเนื่องจากสุกรในแต่ละพันธุ์จะมีลักษณะเด่นที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเลี้ยงสุกรขุนนั้นนิยมเลี้ยงลูกสุกร 3 สายเลือดเนื่องจากลูกสุกร 3 สายเลือดนั้นจะเจริญเติบโตไว มีความทนทาน ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีและให้ซากที่มีคุณภาพดี

การทำฟาร์มสุกรมีอยู่ 3 ประเภทคือ เลี้ยงลูกสุกรขาย ซื้อลูกสุกรมาขุนต่อแล้วจึงจำหน่ายสุกรขุนนั้นออกไป และเลี้ยงสุกรแบบสมบูรณ์ คือ เลี้ยงพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์เอง เมื่อแม่พันธุ์คลอดลูกก็จะนำมาขุนเพื่อจำหน่ายต่อไป เพื่อให้การทำฟาร์มสุกรประสบความสำเร็จ ผู้เลี้ยงสุกรจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลี้ยงสุกร การคัดเลือกพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์สุกร การจัดการค่านอาหาร การวางแผนผังฟาร์มและโรงเรือนที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้สุกรอยู่กันอย่างแออัดจนเกินไปซึ่งจะทำให้เจริญเติบโตได้ช้า เสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสูง นอกจากนี้ผู้เลี้ยงยังต้องคำนึงถึงการจัดการเกี่ยวกับการผสมพันธุ์ การวางแผนควบคุมโรคเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคระบาดในฟาร์มเลี้ยงสุกร ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากให้แก่ผู้เลี้ยง และผู้เลี้ยงสุกรยังต้องมีการจัดเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบต้นทุนในการเลี้ยงสุกรให้ถูกต้องและแม่นยำ และสุดท้ายผู้เลี้ยงสุกรควรจะกำหนดเป้าหมายในการเลี้ยงสุกรให้ตรงกับความต้องการของตลาด เพื่อที่จะจำหน่ายสุกรขุนได้ในราคาดี

สุกรจะใช้ระยะเวลาในการตั้งท้อง 114 วัน จากนั้นจะพักท้อง 10 วันหลังจากคลอดลูกแล้วทำการผสมพันธุ์ใหม่ ไม่ควรจะให้แม่สุกรพักท้องเป็นระยะเวลานานเนื่องจากระยะเวลาที่ทิ้งให้แม่สุกรพักท้องนานเท่าไรยังเป็นต้นทุนที่สูงขึ้นเท่านั้น เปรียบเหมือนเครื่องจักรที่ไม่ได้เดินเครื่องแต่ก็มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น สำหรับแม่สุกรที่ไม่ตั้งท้องก็เช่นเดียวกัน จากนั้นเริ่มเลี้ยงลูกสุกรโดยแบ่งเป็นระยะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ลูกสุกร (ตั้งแต่คลอดจนกระทั่งน้ำหนัก 30 กก.) จะใช้เวลาเลี้ยงประมาณ 21 – 56 วัน สุกรรุ่น (น้ำหนัก 30 กก. – 60 กก.) จะใช้เวลาเลี้ยง 90 – 150 วัน ระยะสุดท้ายคือสุกรขุน (น้ำหนัก 60 กก. – 100 กก.) จะใช้เวลาในการเลี้ยงเท่ากับ 120 – 210 วัน สำหรับสุกรที่

เลี้ยงไว้เพื่อเป็นพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์นั้นเหมาะจะผสมพันธุ์เมื่อมีอายุประมาณ 8 เดือน และระยะที่แม่สุกรให้ลูกสุกรได้ดี คือ จำนวนลูกที่คลอดต่อครอกสูงและมีอัตราการตายของลูกสุกรต่ำคือ 4 – 8 ปี และสุกรหนึ่งตัวมีอายุประมาณ 12 – 15 ปี

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเลี้ยงสุกรขุนนั้นสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภทคือ รายจ่ายลงทุน รายจ่ายประจำ และต้นทุนการเลี้ยงสุกรขุน ซึ่งผู้เลี้ยงควรจะทำการศึกษาให้เข้าใจถึงความแตกต่างในแต่ละรายการเพื่อจะจำแนกต้นทุนให้ถูกต้องตามแต่ละประเภท โดยรายจ่ายลงทุนคือ รายจ่ายที่ผู้เลี้ยงสุกรจ่ายไปแล้วสามารถใช้ประโยชน์มากกว่า 1 งวดบัญชีหรือ 1 ปี รายจ่ายประจำคือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในระหว่างปีที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการเลี้ยงสุกร และต้นทุนการเลี้ยงสุกรขุนคือค่าใช้จ่าย ๆ ต่างที่จ่ายไปเพื่อให้สุกรเจริญเติบโตได้ขนาดส่งตลาดหรือน้ำหนัก 90 – 100 กิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วยค่าอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร ค่าแรงที่จ่ายไปเพื่อการเลี้ยงสุกร และท้ายสุดคือค่าใช้จ่ายฟาร์ม จะเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในฟาร์มเลี้ยงสุกรหรือเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร เช่น ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคาโรงเรือนและอุปกรณ์ ฯลฯ

การคำนวณต้นทุนสุกรขุนจะนำต้นทุนมาตรฐานเข้ามาช่วยในการคำนวณ เนื่องจากต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงนั้นมักจะได้รับค่าเช่าไม่ทันต่อความต้องการ จะทราบข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อปิดงวดบัญชีเท่านั้น เมื่อสิ้นงวดจะนำต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงมาเปรียบเทียบกับต้นทุนมาตรฐานเพื่อหาผลต่างจากนั้นจะนำผลต่างเหล่านั้นไปกระจายให้แก่สุกรที่เลี้ยงในระหว่างปีไม่ว่าจะเป็นสุกรขุนพร้อมขายหรือสุกรที่ยังอยู่ในระหว่างเลี้ยง โดยการกำหนดต้นทุนมาตรฐานนั้นจะต้องพยายามให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด สำหรับฟาร์มที่เลี้ยงสุกรมาหลายปีแล้วอาจจะนำค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตมาเป็นตัวกำหนดต้นทุนมาตรฐานก็ได้ โดยจะแบ่งเป็น ค่าอาหารมาตรฐานจะต้องมีการกำหนดปริมาณอาหารที่สุกรต้องการต่อตัวต่อวันเมื่อมีการเบิกอาหารจะไม่มีกรบันทึกบัญชีแต่จะมีการตรวจนับอาหารคงเหลือ ณ วันสิ้นงวด รายการเบิกอาหารจะบันทึกไว้ในงบต้นทุนงาน โดยแบ่งตามระยะต่าง ๆ ของสุกร เช่น ลูกสุกรต้องการปริมาณอาหารเท่ากับ 0.8 กก./ตัว/วัน สุกรรุ่นจะต้องการปริมาณอาหารเท่ากับ 1.8 กก./ตัว/วันและสุกรขุนนั้นจะต้องการอาหารเท่ากับ 3.0 กก./ตัว/วัน ส่วนราคาอาหารจะคำนวณไว้ล่วงหน้าตามสูตรอาหารสำหรับสุกรวัยต่าง ๆ ซึ่งราคาอาหารจะเปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดของวัตถุดิบ ค่าแรงงานมาตรฐาน จะต้องมีการประมาณการจำนวนสุกรที่คนงานหนึ่งคนจะสามารถดูแลได้ จากนั้นนำไปหารอัตราค่าแรงที่จ่ายให้แก่คนงานก็จะได้ค่าแรงมาตรฐานขึ้นมา และค่าใช้จ่ายจัดสรรก็จะมีการกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าแล้วนำมาหารด้วยจำนวนสุกรที่คาดว่าจะเลี้ยงได้ทั้งปีก็จะได้ค่าใช้จ่ายจัดสรรต่อสุกรหนึ่งตัว

ในการคำนวณต้นทุนจะแบ่งการคำนวณต้นทุนเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงที่ 1 - แม่สุกรตั้งท้อง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร ค่าแรง ค่าใช้จ่ายฟาร์ม จะบันทึกรวมเข้าเป็นต้นทุนสุกรขุนครอกนั้น ๆ เพื่อสะสมเป็นต้นทุนของลูกสุกรที่คลอดออกมา ช่วงที่ 2 - สุกรขุน จะเริ่มเลี้ยงลูกสุกรจนได้ขนาดส่งตลาด ค่าอาหาร ค่าแรงและค่าใช้จ่ายฟาร์มที่เกิดขึ้นก็จะบันทึกเข้าเป็นต้นทุนช่วงที่ 2 จากนั้นนำต้นทุน 2 ช่วงมารวมกันหารด้วยจำนวนสุกรขุนที่ผลิตได้ในงานนั้น ๆ ก็จะได้ต้นทุนต่อหน่วยของสุกรในแต่ละครอก

เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนการเลี้ยงสุกรขุนมีความถูกต้อง แม่นยำและน่าเชื่อถือ ฟาร์มจึงควรกำหนดให้มีระบบบัญชีภายในฟาร์ม โดยระบบบัญชีมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ อยู่ 5 ประการด้วยกันคือ เอกสารแบบพิมพ์ กระบวนการและวิธีการ สมุดบัญชีและทะเบียน การสรุปผลและการรายงาน และท้ายที่สุดที่ขาดไม่ได้คือผู้ปฏิบัติตามระบบบัญชีที่วางไว้ การใช้เอกสารต่าง ๆ มาช่วยในการรวบรวมข้อมูล เช่น ใบเบิกวัตถุดิบ ใบตอกบัตร สามารถใช้เป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชีเพื่อให้การบันทึกบัญชีนั้นมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ และเพื่อป้องกันความสูญเสียดังกล่าวอาจเกิดขึ้นเนื่องจากความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจของพนักงาน จึงควรจะมีการกำหนดให้มีระบบการควบคุมภายในในระบบบัญชีของฟาร์มอีกด้วย เช่น ในการเบิกอาหารเพื่อเลี้ยงสุกรควรจะให้มีการเซ็นอนุมัติการเบิกทุกครั้งเพื่อป้องกันการขโมยที่อาจจะเกิดขึ้น

ข้อค้นพบในการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าผู้เลี้ยงสุกรในรูปแบบบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเท่านั้นที่มีการจัดทำบัญชี แต่ผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยที่เป็นบุคคลธรรมดาจะไม่มีการจัดทำบัญชี ซึ่งการจัดทำบัญชีช่วยให้ผู้ประกอบการทราบถึงต้นทุนที่ใช้ในการเลี้ยง ถ้าไรขาดทุนจากการเลี้ยงสุกร นอกจากนี้การจัดทำบัญชียังช่วยให้ผู้เลี้ยงสุกรสามารถวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานอีกด้วย โดยใช้เครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ เช่น การใช้อัตราส่วนทางการเงิน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้ประกอบการควรจะใช้ต้นทุนมาตรฐานเข้ามาช่วยในการคำนวณต้นทุนการเลี้ยงสุกร เพื่อเป็นการสะดวกรวดเร็วในการประมาณต้นทุนการเลี้ยงสุกรต่อหน่วย เนื่องจากค่าใช้จ่ายจริงนั้นได้รับล่าช้าไม่ทันต่อความต้องการ

และนอกจากนี้ควรใช้วิธีการบัญชีสินค้าคงเหลือแบบตรวจนับ (Periodic Inventory) ในการบันทึกบัญชี เนื่องจากสะดวกและเป็นที่ยอมรับมากกว่าการใช้วิธีการสินค้าแบบต่อเนื่อง (Perpetual Inventory)